

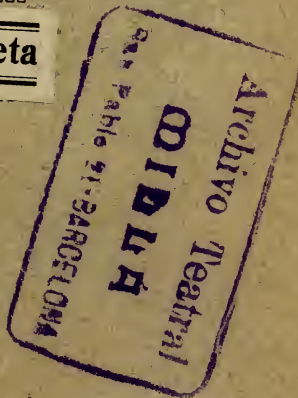
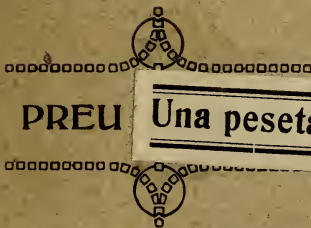
A CÀ LA SASTRESSA

JOGUET CÒMIC EN UN ACTE I EN VERS

ORIGINAL

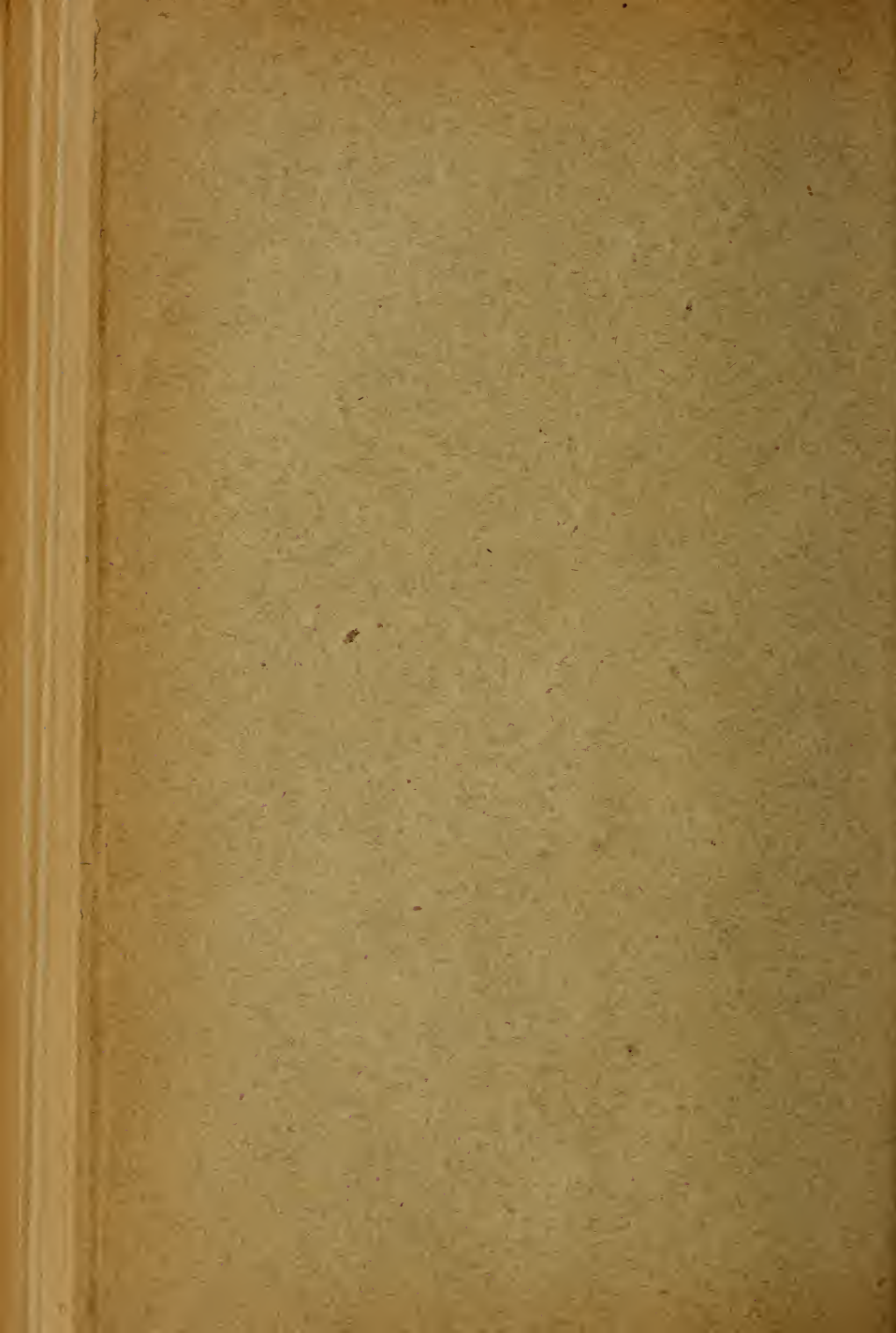
DE

ANTÒN PORTABELLA

1922

12

A CÀ LA SASTRESSA

JOGUET CÒMIC EN UN ACTE I EN VERS

ORIGINAL

DE

ANTÒN PORTABELLA

Estrenat en el Teatre «La Calandria» de Masnou,
la tarda del 24 de Setembre de 1922

L. FUSTAGUERAS, IMPRESOR

Borrell, 124, Interior. Teléfont H. 545. BARCELONA

1922

REPARTIMENT

PERSONATGES		ACTORS
CARMETA	20 anys. . . .	Na Adela Alsina
MATEU	60 »	En Joan Pons
ANGEL	18 »	» Carles Comellas
GUTIÉRREZ	40 »	» Felip Ormachea
PERICO	25 »	» Pere Mascaró
CISQUET	14 »	» M. Bonet

ÈPOCA ACTUAL

Dreta i esquerra les del actor

Aquesta obra es propietat del autor.
Els delegats de la *Sociedad de Autores Españoles* son els únics autoritzats per a el cobro dels drets de propietat.
Queda fet el dipòsit que marca la llei.

ACTE UNIC

Botiga amb portes laterals, i vidrieres al fons, que donen al carrer Seients escampats Per les parets figurins de trajos per a cavallers. Al centre de l'escenari, un vetllador amb una mantellina i una ermilla a sobre i dues cadires al costat; en una d'elles hi haurà un jaqué penjat i en l'altra hi estarà assentada la Carmeta, cusint unes calces de quadros extremats.

ESCENA PRIMERA

CARMETA i MATEU

amb ulleres de color, gorra, sense ermilla i amb faixa blava que li anirà caient de mica en mica.

MAT. Ja et casaràs, ten paciència
i no m'armis batibull;
prô, amb l'home que et casis, vull
que faci un xic de presència.

CAR. En Perico és un partit
acceptable.

MAT. Estàs de broma.
En Perico no és cap home.

CAR. Doncs, que és?

MAT. Un rave fregit!

CAR. Que s'hi ha de casar vosté?

MAT. Amb un rave? Es clar que no!

Prô jo tinc l'obligació
de fer, desfê... i no desfê.
Procura-te'l ben plantat,
forçut, que faci respecte,
que aixís te farà anar recte
quan no vulguis fer bondat.

Un *malitar* te convé!

CAR. Militar, ha dit?... a mi?

- MAT Doncs amb qui parlo ara aquí
amb els figurins potsê?
El *malitar* rê el trastorna,
canta, balla, riu, renega,
sab presumî i si li pega
la dòna, també s'hi torna
Estic resolt, ben resolt
de buscar te un home així;
fort de geni, perquè a mi
ta mare em pegava molt,
i com sang de *malitar*
no he tingut mai, devegades
de bufes i plantofades
me n'endreqava la mar!
Si en el món d'homes tan bèns
- CAR. [*Adonant se que li cau la faixa*]
Li cau la faixa.
- MAT. [*Sense fer ne cas*] Com jo...
- CAR. Porta la faixa al garró! [*Amb energia*]
Li cau! ..
- MAT [*Enfadat*] Recau, Sant Vicens!!
Que m'atipes quan... t'empipes
Quin geni! [*Posant se la faixa bé*]
- CAR Es que..
- MAT. Xiribies!
Tants crits per xò? Què faries
si em veies caure les tripes!
[*Pausa*]
En Pericol!.. Vaia un paio
Paio? Parli un xic més ff.
- CAR. Fi... deus fins! Parlarè així
mal me parteixi un raio!
- CAR. [*Fent un crit i mirant-se el dit gros de la ma esquerra*]
Ai!!
- MAT. [*Espantat*] Ep! que ja m'ha partit
i ha fet una *catastrofra*?
No faig pas olor de sofra [*Flairant se la roba*]
o de pèl de porc rostit?
Què ha sigut?
- CAR Que m'he punxat.
Vetaqui lo que hi guanya una.
- MAT *Post-hi* saliva dejuna.
- CAR. Just; de gos.
- MAT. O bé de gat.
Bé, bé, parlem d'en Perico:
quan vingui .. l'engegues!

- CAR. Mai!
- MAT. A casa, no hi vull cap xai
- CAR. En Perico...
- MAT. Nas de mico!
- Si fos d'*armas tumá*... encara!
- CAR. Perquè em pegués.
- MAT. Si, perquè
vaig veient que tu també
te semblés molt a ta mare.
- CAR. Si tornés... [*Suspirant*]
- MAT. Em mato jo!
- Ara que hi càic!... Si, cabal.
Conec un municipal
que t'hi podré fer de bó.
Prô, es casat? .. Ca, no pot ser! [*Fent-se les
preguntes
i respostes*]
Viduo?... Tampoc, ja ho sabia.
No essent res d'això, seria
molt fàcil que fos solter.
Vaig a veure si aquest *gura*
el trobo. [*Fent l'acció d'anar-se'n*]
- CAR. Es particular.
- MAT. D'això en diu un militar?
- CAR. Si no ho és en té l'etxura.
- MAT. Un home armat val per mil. [*Tot anant-se'n
pel fons*]
- CAR. Oh! prou, prou
- MAT. No ho creus?
- CAR. Soc sorda.
- MAT. Ves! Se m'acaba la corda.
- CAR. A mi se m'acaba. . el fil.
[*Se n'anirà per l'esquerra i tonarà desseguida
amb un rodet de fil. Estant dreta enfilarà l'agu-
lla tot dient lo que segueix, i després pendrà
seient al mateix siti.*]
- Francament, a mi em sab greu
que perdi el temps així el pare:
quan es va casà amb la mare
no va pas vení al gust meu!

ESCENA II

CARMETA i ANGEL

gomós exagerat amb bastonet, entrarà pel fons.

ANG. Deu-la-guard. Com té el jaqué?

CAR. Casi a punt.
ANG. I els pantalons?
CAR. Hi manquen quatre botons
i fer-hi els secs.

ANG. Marqui-'ls bé;
que es vegin de lluny.

CAR. (Es boig)

ANG. Avui ho tinc d'estrenar,
sab, Carmeta?

CAR. Si, home, es clar.

ANG. Es que tinc de fer molt goig,
que avui paraula he donat
d'assití a certa reunió,
i com que hi va lo millô
de la bona societat,
no vull que cap ninfa o nena
em vegi sens trajo nou
que això bastaria prou
per a morir-me de pena.
Tinc de ballâ amb les Elfes.
amb dues Neus, tres Ernestes,
cinc Tecles, i sense aquestes
tinc de ballâ amb moltes ties!
Ballen amb mi les jamones,
les vidues i les casades
les guetes aixelebrades
i tota mena de dones
Endemés, no m'en escapo
d'anar-hi, estic decidit,
que s'hi vaig nou de vestit
l'Angel serà... un angel guapo.
Veü, quin ballar tinc més fi:
El *tango*, el ballo gronxant
amb els peus cap a llevant
i els genolls cap a garbí.
Quan el *shimmy* és molt melós
el pelo aixi, serio i firme:
es el ball que fa sentir-me
mes pessigolles al cos.
Del *fox-trot* en ballo trossos
tirant coces cul-arrera,
ballant d'aquesta manera
un s'hi pot estirà els ossos.
Si em el *pericón* m'engresco
faig rodâ el ventre. Ho repara?

CAR.

Si, home si! [Amb desaire]

[*anirà ballant
tots els balls que
anirà dient de
manera ridi-
cu a*]

ANG. Si? Doncs ara
no sé pas lo que m'empesco.
En el *vals*, tota la pista
els peus meus van escombrant,
i arrapat fort vaig voltant
fins que perdo el món de vista!
Després, au! fent de pilota . [aixecant molt
CAR. Vol fê el favor d'està quiet? les cames]
Això és vals?

ANG Si, prô aquêt
es vals empaltat de *jota*.
En l'*one-step* sacseijades
i salts mortals: jo no hi bado
perquè si un no hi té cuidado
pot acabâ a bufetades.

CAR. Sossegvis. Vosté es trastoca!
M'atabala! Que no ho veu?

ANG. Prou, doncs; que em sabria greu
Treure'l fetge per la boca
Em promet que a quarts de nou
tindrà el trajo a punt?

CAR Segur.

ANG Espero me el farà dur

CAR. Li faré dur... o bé tou.

ANG Que està de broma vostè

CAR Per fer broma soc expressa

ANG. Bah! toco el dos que tinc pressa.

Vaja *alante!* [S'en va tot cantant i ballant]

CAR. Passiobé.

No guanyarà prou per botes.

ANG. Ara tres volts per l'esquerra. [Ho fa i desa-
pareix]

CAR. (Em tirarà un embà a terra
aquest beneit amb les potes) [Alsant se de
la cadira]

Oh, prou passarà a la historia
amb un *fox-trot* al cervell.

I que és feliç tot aquell
que no té pena ni gloria!

[Se en va, porta primer terme dreta i tornarà
desseguida que s'indiqui]

ESCENA III

MATEU i GUTIÉRREZ *municipal, de cara vermella i
bigotí gros i aviat* CARMETA.

MAT [Desde el fons i entrant pausadament]
Jo li juro a fê de gueto

- que ella no li darà *pota*.
- GUT. Si me gusta la chicota
m'hi casaré, li prometo.
- MAT. Es bonica, blanca i fina
[*Carmeta torna en escena i sense fer cas d'ells
s'assenta i es posa novament a treballar.*]
Miri-se la. Eh, que és formosa?
- GUT. Mosca! Ha de ser més sabrosa
que una poma camosina!
- MAT. Veies, noia, si t'agrada [a *Carmeta*]
aquest pollo, aixis vestit?
- CAR. Ja se en pot entornâ al llit
que això sembla una arengada!
- GUT. Oiga: lo que m'ha dit ara [a *Mateu*]
vol dir que no és un pebrot?
- MAT. No; es un peix salat del tot
que no arriba a llús, encara.
- CAR. Jo de romansos no en gasto.
Es llús, pebrot i carbaça.
- GUT. Val más tinguem cachassa
que bien sé no soc cap trasto.
- MAT. Carmeta, si et tornes fera
el domadô et farà mal! ..
Tu ofens a un *guardia cipal*
que és un partit de primera!
- CAR. Fugiu tots i aneu alerta!...
Jo tot lo que sento dic
- GUT. Feu rotllo, que quan jo hable un chic
quedarà amb la boca abierta
Aquí on me veís, sò un hidalgo
muy acherit per les dónes;
i a totes males o bones
les demostro lo que valgo.
Ja he probado, en ocasions,
d'hablar de *flirts* a una chica
i amb mi sal, pebre i palica
li he fet ver muchas visions
Si de fer l'oso en sé un niu;
no es creguin pequeño, enorme!
per chò porto este uniforme
per intelichent i viu:
pues per probar no sò un ceba
i que tinc muy poc de bruto,
deichenos sols un minuto [A *Mateu*]
i veurà como la hago meva

- MAT. Si el *deco* solo amb la niña
no *faiga* el burro; els dits quiets
si no vol comer bolets,
castanyes i alguna pinya.
- GUT. Bien: vachi-se'n a dâ el vol.
- MAT. *Entendamiento* i prudencia!
- CAR. (No sé si tindrè paciència
per escoltâ a aquest müssol.)
- MAT. Abur! [*Mutis pel fons*].

ESCENA IV

CARMETA i GUTIÉRREZ

- CAR. I amb vosté, acabem.
Què intenta? Què vol de mi?
- GUT. Vull que siga el ratolí
d'eix cor tendre, que diguem.
- CAR. El meu cor el té temps hà
un que em vol i hem sab comprendre
- GUT. Tot no li habrà deichat pendre
algún troç n'hi quedarà,
- CAR. Talòs! No li farà gaire
mal de ventrell el cor meu.
Avans de que sigués seu
primè el daría .. al drapaire!
Ja s'ha mirat bé vosté?
Sab que sembla? .. Un mamarratxo,
- GUT. Marra què? No; que sò un macho.
però un macho bien sensè.
Raspa que amb mi s'ha ficsat
diu que valgo muy i chura
que sò un pot de confitura
perquè me encuentra salat.
Sols mi mostacho tan fi
val todas las pissetones,
pues no son pocas les dones
que s'han mort boches per mí!
i em recou siendo quien soc
que em prengui de cola d'ull
quan en cinc segons si vull
al seu cor puc calar foc;
no es cregui amb mistos de deu.
[*Obrint els ulls tant com pot la mira de fit a fit*]
mirant la achi en buena forma;

- mas també sense uniforme
soy bufó de tot arreu.
- CAR. Vol dir, fill, que no està mona?
GUT. Ahora, no.
- CAR. (Que bruto que és.)
GUT. Per punt voldria em veichés
vestit todo de persona.
- CAR. (Quin pensament!... Ara hi atino)
GUT. Quanto la haria patir!
CAR. (Veiam si puc conseguir
enganyar-lo com un xino.
Fem el paper.) Vosté deia.
o vol dir que de paisà ..
- GUT. Con mi s'hi pot sucra pa.
CAR. I creu que si jo li veia
vestit amb un altra roba?...
- GUT. Del seu cor sin sentar bases
fora el As de tots els Ases!
- CAR. Això rai, vol fer la proba?
GUT. Ja ho crec, sens vacilacions.
Prò el traje d'on lo treuré?
- CAR. [*Aixecant se de la cadira li donarà les peces
de roba que anirà dient*]
No s'apuri, home, aquí té
jaqué. ermilla i pantalons.
- GUT. [*Traient-se la guerrera, es posarà l'ermilla i
després el jaqué. Li vindrà estret*]
Mi madre! .. Si em ve a la mida
i del cos ma viene chust
veurà una cosa de gust
de les que tenen salida.
Aichò es un terno de gala.
- CAR. Oh, i que el tinc d'entregà avui
GUT. Jo hi faré un goig d'allò muy!
CAR. (Pobret! Té un perdigó a l'ala.)
GUT. Ja hi soy mitg dins. [*Per lo que s ha posat*]
CAR. No està mal.
GUT. Que tengo de estar mal jo,
si semblo un governadó
mas bien que un municipal. [*Fent l'acció de
descordar-se les calces.*]
CAR. Ara el pantalón Esperí;
no arrihi avall que hi ha veins.
Escàmpi-les alli dins [*Senyalant la
porta primer terme dreta*]
les puces!
- GUT. Prò, no s'alteri

que els bon consells siempre acato
cuando es trata del pudor.

[*Se en va amb les calces al quarto que li ha se-
nyalat la Carmeta i al tornar a sortir les por-
tarà venint-li un pam curtes.*]

CAR

Vaja, ves; que em diu el cor
que et faré passâ un mal rato.

ESCENA V

CARMETA

*Recullint la guerrera, el sabre i el ros que en Gutiérrez
s'haurà deixat damunt d'una cadira*

Tot això li amagaré
a dins de la carbonera,
i Déu faci per manera
de que el meu plan surti bé.

[*Se en va per l'esquerra a deixar la roba, i tor-
narà al cap de deu segons.*]

Ja està endreçat. Ara es l'hora
d'esquivâ aquest carcamal.

Gutierras! Municipal! [*Cridant fort*]

Lladres!... Lladres!! Surti a fora
que un *mossega* li ha pispat
l'uniforme; donguis pressa!

ESCENA VI

CARMETA i GUTIÉRREZ

GUT. [*Des de dins*] Es cierto el que diu, mestressa?

CAR. Ben cert.

GUT. Per Sant Cucufat! [*Surt tot cordant-
se les calces*]
Con mi nas seguiré el rastre
de este pillet.

CAR. Jo li aprobo.

GUT. Si todo ensumant el trovo
avui va haber undesastre!
Tinc la sang com l'archenviu
i cap ànsia aichò a mi em dona:
veurà vosté en poca estona
com de mi nadie se en riu.
Hacia on ha anat ese mano,
cap el Nort o cap el Sur?

CAR. Enlaire i pel camí curt.
GUT. Habrá anado en *ae-io-plano*. [*Mutis pel fons*]

ESCENA VII

CARMETA

des de la porta del fons i mirant al carrer.

Mireu-se al patós com corre
sembla un gripau escaldat.
Quin cop de cap contra l'arbre!
Pobret arbre! l'ha torçat.
Ell ni en fa cas de la pupa; [*Adelantant-se*
deu ser de fusta el seu cap, *fins el vetllador*]
prô si li té, juraría..
que el cervell se l'ha esquerdat.
Ja s'arranjarà com pugui.
El temps es or. Mentrestant [*Posant se la*
anirà a cercâ en Perico *mantellina*]
per a executâ el meu plan.

ESCENA VIII

CARMETA i PERICO

*que entrarà de puntetes i sense esser vist i colcant-se darrera
de la Carmeta amb les mans li taparà els ulls.*

PER. Per tot te deixo! Qui soc?

CAR. Mossen Pollastre

PER. Si; eh?

No siguis tan mal pensada.

Qui soc te dic?

CAR. Ets un peix

que es porta l'oli i el vinagre

PER. Justa: i la sal i el saler

i les mines de Cardona!

CAR. Sempre seràs el mateix.

PER. Encertat prô no te gracia

que em coneguis amb la veu.

CAR. Doncs amb què vols que et conegui?

PER. Quan te faci un petonet

aquí al sot de l'hermosura.

CAR. Deixat de sots i sotets. [*Treient-se la man-*

Ara espera't una mica *tellina*]

que no hi ha que perdre temps.

[*Carmeta entrarà al mateix quarto que ha amagat la roba i tornarà desseguida amb ella.*]

PER.

Què redimoni li agafa?

Potsê es que vol jugâ a fet.

CAR.

[*Deixant la roba damunt d'una cadira*]

Té; posa't aquesta roba.

PER.

Que has perdut l'enteniment?

CAR.

Es tracta d'enganyâ al pare.

PER.

Es clar, si, però no ho entenc.

CAR.

Ja ho entenc jo. Tu ja sabs del modo que el pare es fet.

PER.

Quan el van fer jo no hi era.

CAR.

Jo tampoc hi era.

PER

Bé, i què?

CAR

Doncs que es proposa casar-me amb un municipal vell.

PER.

Que s'ha tornat boig ton pare?

Jo em *mataré* de repent!

Afectat per lo que em contes sento un *sup, sup* al cor meu

com si m'hi estigués bullint

una olla de fasolets.

Amb un municipal dius?

I tu l'has vist?

CAR.

Si.

PER

I com és?

CAR

Es més lletg que un dia rúfol.

Aquesta es la roba d'ell.

[*Senyalant-la*]

PER.

Per què li ha deixada aquí, per fer-ne estores pels peus?

CAR.

Jo li he fet deixar per tú,

perquè te ho posis.

PER.

Que et creus

que he pensat canviar de ofici?

No en sé de dormî a peu dret!

CAR.

La qüestió es fer creure al pare

que tú no ets tú, que tú ets ell;

i tú, essent tú, amb uniforme

tú vals per tú i per tres més.

PER.

Tu-tu rut quin cap em poses,

no parlis més ja et comprenc

Tú... vols que vestit de *cera*

al teu *papai* encerem.

[*Es treurà l'americana i es posarà lo que anirà*

Au, doncs, vinga la *casaca*

dient.]

CAR.

Té, enllesteix. No perdís temps.

[*Donant-li.*]

- PER Això és un arxiu de solfes;
sembla que surt d'un femer.
Ara el ros. Ara el *xarrasco*.
Ja està. Faig planta?
- CAR. [Rient] Ja ho crec.
Em fas l'efecte d'un home
a dins d'un sac de gemecs!
- PER. Jo si que gemego, noia,
prô es per dins.
- CAR. Ai, Ai, per què?
- PER. Perque sento ja fa estona
a dins d'aquest caixonet [Senyalant el cor]
que es barallan com dimonis,
un parell de petonets.
Volen surtí a pendre l'aire
i donâ un petit passeig
per aqui els vols dels teus llavis
Que els deixo surtí un moment? [Abrassant-la]
- CAR. No, que fariem desgracies.
Deixa'ls per quan ens casem
que mentrestant faràn crfa...
i aixis n'hi trobarem més.

ESCENA IX

MATEIXOS i MATEU

desde la porta i entrant pausadament

- MAT. Bravo, nois!
- PER (Ja és aqui el vell)
- CAR Tu sèrio. [A Perico]
- MAT. Quedo encantat!
Com que a l'ultim...
- CAR. M'he entregat.
- MAT. De content no cabo en pell.
Aquest cambi em reconcilia.
- PER. A mi també.
- MAT. Oh, està clâ.
- CAR Parla-li aquell castellà [Apart a Perico]
de catalans en familia.
- MAT. Ja es veu que hi tiene usté trassa
a posar siti.
- PER. Eso si.
- CAR L'estimo molt, molt!
- MAT Vol dî [A Perico]
que no n'ha hecho un gra massa?

PER. Si ella cap bola ha decido
loca d'amor se rindió.

CAR. (Ben dit noi)

MAT. Ja et digo jo
que n'ha sapigudo un nido!

PER. Ahora com ora sols sé
que a ojos clucos me adora.

MAT. Escolti; quan he estat fora
que ha anado a casa el barbê?

PER. No.

CAR. Què sabs tú; digas si. [*A Perico*]

PER. Ah, si, no, si...

MAT. Digui aviat.

PER. Crec que si; sabe? hi he anat
per tenî el cutis más fi.

MAT. Per fer respecte no fa [*A Carmeta*]
sense pèl.

CAR. Tant se m'endona!

MAT. A mi no! Que no veus dòna
que ara sembla un capellà

(Aixis la farè anâ al cel)

CAR. Que és pecat no dur-ne? [*A Mateu*]

MAT. Com?...

Si jo manés a tothom
ne faria dur de pèl;
sense distinció de classes

CAR. També a les dònes?

MAT. Veuràs,

Les dònes a sota el nas
els faria dur mordaces.

CAR. (S'encen igual que una estufa.)

PER. Tanto odia a les dònes?

MAT. Si.

La madra d'aquesta a mi
en ventava cada bufa...
que em decava mudo i sort.

PER. I vosté no s'hi tornava?

MAT. Ca, hombra, ca, jo parava
Perquè no em pagués tant fort

CAR. Bé, prou d'això, i giri full, [*A Mateu*]

que vosté està molt de broma:
vol que em casi amb aquest home?

MAT. Si, filla, sí, es clar que ho vull.

CAR. No hi posa cap condició?

MAT. Ni mitja.

CAR. N'està segû?

- MAT. (No l'entenc pas.) Ja sabs tú
que quan dic això es això
CAR. Res de desdir-se'n...
MAT. Carmeta!...
que beu vi de pou ton pare!
Avans no el volies, i ara
sembleu *Romesco* i *Culieta*
PER Amor meu!... [*Abraçant la*]
CAR. Periquet!...
MAT. T'erres.
No es diu Perico, aquest, no,
prou que es coneix amb l'olò.
Aquest se disa Gutierrez.
No hi pensis més amb aquell
llumenera!
- PER. (Jo m'altero) [*Passejant se enfadat*]
MAT. Repara aquest quin salero.
sembla que sigui un cadell!
CAR. Un cadet! .
MAT. M'equivocaba.
Quin goig que fa! Que escaient!
Jo omplirè, avui, de content
una galleda de baba.
- PER. No seia asi que exachera
MAT. Que tingo de exagerar!
Noia! Com està el dinar?
CAR. Lo més calent a l'aiguera.
MAT. Com sempre
CAR. (Què s'empatolla.)
MAT. Vosté es quedarà avui. [*A Perico.*]
PER. Claro.
MAT. (Té barra) I per celebrar-ho
tirarem maniato a l'olla
Tú, a la cuina
- CAR. (Ja he rebut.)
PER. Vol que la vaya a ajudar?
MAT. Ca, ca! Vosté i jo em d'anar
entretant a fê el vermuht
PER. Capa a donde?
MAT. A un Bar dels bons.
Apa, anem [*Se en va pel fons seguit de Perico*]
PER. Adeu, salero. [*A Carmeta*]
MAT. Ah, com que aquest es guerrero, [*Reculant i*
per pasta pots fer pistons. a Carmeta
[*Carmeta desapareix per l'esquerra.*]

ESCENA X

GUTIÉRREZ i CISQUET

aprenent sabater amb devantal; portarà sabates velles a dins d'un mocador gran de farcell. Entraran pel fons i Gutiérrez el tindrà agafat per l'orella.

- CIS. Soc un bon noi, li asseguro.
Ui! .. No estiri que em fa mal.
- GUT. Pillastre!
- CIS. No s'hi repenxi;
que es pensa que tira l'art?
- GUT. No et creies caure al garlito...
caure al garlito verdat?
- CIS. Que m'explica d'en Carlitos.
Ui, ui, ui!... deixim anar,
o si no cridaré al pare.
- GUT. On és ton pare? [*Deixant lo anar*]
- CIS. A càn Taps,
i ara jo aprenc la carrera
de sabater.
- GUT. Aichò és fals.
De què va morir tu padre?
- CIS. D'una cocota.
- GUT. Mal llamp!
- CIS. Si senyor, tot menjant coca
el dia avans de Sant Joan.
- GUT. A mi con esas?
- CIS. Li juro.
Se li van apilotar
tots el pinyons a la gola.
- GUT. Que et creus que tinc lana al nas?
- CIS. Llana no, prô hi té pinassa
- GUT. Au, vinga el farcell aviat
[*Li pren i l'anirà desfent damunt d'una cadira*]
o te lligo como un Cristo.
- CIS. Soc un bon noi, ai carat!
- GUT. Bien, si, prou d'este color
que ja m'estàs marechant!
- CIS. Al farcell sols hi han sabates
que les tinc d'anâ a portar.
- GUT. El meu trajeo hí ha!
- CIS. Amb què es ficca
- GUT. Con qué? Amb la pudor que fa.

- I és vritat, son sabatots. [*Deixant les sabates en ara si que m'has matat! descubert i llençant-les per terra*]
CIS Les llence?
GUT I encare gracies
que no te les tiri pel cap!
CIS Soc un bon noi, jo et refum!
GUT. Prou! Ja n'estic enterat.
Vés, vés, a enganyâ a tu abuela
CIS. Ja me en vaig, ja porc senglar
[*Recull les sabates i torna a fer el farcell*]
GUT. Qui et fa anar pel mundo amb bultos
tan grossos, troç d'animal?
CIS. Per fer-hi divertí els ximpls,
els tontos i els capcigranys.
Quina planxa! [*Se en va.*]
GUT. Si no guilles
d'aquí en surtiràs planchat [*Pren seient*]
Total de planchas ne tiro...
unes tres centes cada any.

ESCENA XI

GUTIÉRREZ, ANGEL i CISQUET

que desapareix aviat

- CIS Alsa, beneit que no hi fila? [*Dant una em-*
ANG. Quin cop! [*pena a l'Angel*]
CIS. No val a badâ.
ANG Vosté és qui bada.
CIS. Arri allà!
D'un surt ara aquesta anguila? [*Desapareix*]
ANG. Canalla... i més que canalla!
No l'ha sentit com m'ha ofés? [*Acostant-se*
GUT. Son chascos que els reb no més [*depresa a*
els homes que son de palla. [*Gutiérrez*]
ANG De palla?
GUT. De palla, si,
de la que sirve per cheure.
ANG Veïam, veïam, si em farà creure
que jo soc un traspuntí.
GUT. Vés, i que Deu te haga bó.
que ja tinc la sindria espessa. [*Tocant-se el cap*]
ANG. Que sab on és la sastressa?
GUT. Ni el sastresso... ni on soc jo.
ANG I el meu trajo, valgam Deu! [*Cercant lo per*
El temps passa, prô on deu sê? [*les cadires*]

- No el veig, no, Que el sab vosté [*A Gutiérrez*]
GUT I vosté que sab el meu?
ANG. Quina casa, es un bullit!
GUT Un bullido verdadero.
ANG. Jo no ploro i em desespero.
Si per mor d'ell, a la nit
no puc ballâ amb les Elies,
amb dues Neus, tres Ernestes.
cinc Tecles i sense aquestes,
amb una pila de ties!...
Lo que faré... no se sab;
però quan me en vagi a retiro
tinc por de pegarme un *tiro*
deus pams més amunt del cap!
GUT. Si ho llega a fê comba dit
quedarà mort desseguida.
ANG. Bé ho sé prou, perdré la vida
tot per culpa de un vestit!
Prô, que veig! No es ilusió!...
conec de sobres el corte.
El vestit que vosté porta... [*Estirant-li la roba*
Si, si, si; es d'un servidô *de la màniga i mi-*
Bueno, per chò no pessigui. *rant-se-la d'aprop*]
GUT. Ja es pot despullar.
GUT. Atisa!
ANG. Que haig de ir pel món en camisa?
Vagi! què voi que li digui.
El traje és meu.
GUT. Prô ara és mio,
ANG. Despullis, no estic per plets.
GUT. No puc, no duc calçotets.
ANG. Santa Quiteria i quin lio!
Tinc de ballâ amb les Elies,
amb dues Neus, tres Ernestes...
GUT. Prou d'aquelles i d'aquestes
i de tios i de ties!
N'estoy tip d'aquest colô
i el meu cap sembla una estufa!
pues procuri don Baldufa
que no el faci ballar jo.

ESCENA XII

GUTIÉRREZ, ANGEL i CARMETA

surtint per l'esquerra

CAR. Què passa? (Reina del cel!

- ANG. l'Angel i aquell pocasolta)
Gracies a Deu que la veig!
Em pensava que era morta.
- GUT. Jo sabia que era viva.
- ANG. Veilà, repassi a aquest home. [*L'agafa per la ma*]
- CAR. Qué li tinc de repassar?
- ANG. La roba que porta a sobre.
- GUT. Voldrà que m'hi ponga allargos perquè me és curt de les potes.
(Que animal)
- CAR. Jo lo que vull
que es ficsi ben bé amb la roba
i em digui si el trajo és meu
o d'aquest... poca-vergonya.
- GUT. No em mútechi o bé d'un tanto
li ensorro cinc o sis llonzes.
- CAR. Jo no sé que dir-li, Angel,
un vestit, és de qui el porta.
- GUT. Chusta la fusta.
- ANG. Endevant!
Vosté em vol fer... la patota.
Que no sab?...
- CAR. Si, tot ho sé.
(Acabem:) la raó li sobra;
es seu, si; prô anant depressa
perquè el pogués tenî a l'hora
l'he cremat del entrecuix
i l'he venut an'quest home.
- GUT. Achò mismo, i l'he pagat
haciéndome un tip de corre
por saldâ el conte corrent.
- ANG. I quin embolic de cordes!
Si això que diu no és vritat,
senyal... que és una garrofa.
- CAR. I vosté no l'ha pescat [*Apart a Gutiérrez*]
a aquell granuja?
- GUT. Si, dona,
peró al sacar l'am del peix
m'ha resultado granota
- ANG. Tinc de ballâ amb les Elies. [*Contrariat*]
amb dues Neus..
- GUT. Punt en boca.
o sino de un cop de sabre
[*Fent l'acció de treure-se'l no recordant que no en porta*]
li faig al ventre una arcoba!

ANG Ave Maria Purissima,
em fa posar la pell d'oca!
CAR. Saben què podrien fer?
GUT. Què rateta?
CAR. Surtí a fora
perque encara que no ho semblí
aquí no hi fan més que nosa.
GUT. Gracies.
ANG. Grans mercès.
CAR. El pare [*Veient-lo entrar*]
ja és aquí: l'hem feta bona.

ESCENA XIII

MATEIXOS, MATEU i PERICO

MAT. Caràm, que gent forastera [*a Perico*]
a casa sembla un Basar.
GUT. Mateu, Mateu!
ANG. Si, mateu-lo!
MAT. (I em sab el nom. Què voldrà?)
GUT. Tinc de dir-li moltes coses.
MAT. Doncs jo .. no n'hi haig de dir cap.
PER. Ja estic cansat de fê el burro. [*Apart a Carmeta*]
CAR. Pren paciencia i guanyarás. [*Apart a Perico*]
GUT. (I ve con un del cos nuestro?)
ANG. Que veig! un municipal.
MAT. Escolti: agafi aquest tipo. [*a Perico per Gu-*
ANG. I perquè l'ha de agafar? *tiérrez*]
PER. Per qué no és seu lo que porta.
GUT. Que no és seu?
MAT. No n'haguïn cas.
CAR. Parlem de la seva filla [*a Mateu*]
MAT. (Ara vindrà el daltabaix)
GUT. Què vol d'ella?
CAR. Tirâ el dret
GUT. perquè ens tirin *trono* avall.
CAR. Li valdrà més tirâ un carro.
GUT. I el meu honor?
ANG. Ai, carat!
MAT. honor, honor, I el meu trajo?
GUT. Tinc de ballâ amb .
MAT. Arri allà!!
Jo faré un infanticidi
si este noi vuelve a chistar!
MAT. Sembla que aquí no hi hagi amo;

- CAR. ja els pot treure punt en blanc! [a Perico]
Es clar; tu quadra't i crida; [Apart a Perico]
no veus que ets d'autoritat.
- PER Ah, si; no me en recordava,
vaig: Per escàndol que estàn,
[Tossint per dar se importància]
dant, a la via... domèstica .
Vosté, pardal aixelat, [a Angel]
si no se en va desseguida
el lligo... a dintre d'un sac.
I vosté si no te feina... [a Gutiérrez]
pot anà a pentinar gats.
Molt rebé!
- MAT. Es que...
- ANG. Basta i basta!!
- PER. No es sulfuri, ja me en vaig,
ANG. prò se en faràn set pedretes [Se en va]
MAT Renoi; que surtirà car!
- GUT. Deixin que els ulls me refregui [Ho fa]
MAT. (Que té ara, aquest morral?)
GUT. Ja està. No, no son manies.
A veure d'aprop... Cabal! [Acostant-se a Perico]
El vestit qu vosté porta
és el que a mi m'han pispat
Tu sèrio. [Apart a Perico]
- CAR. Aquest és més ximple, [Per Gutiérrez]
MAT. (Ai, ai, ja l'estem ballant.)
PER. I perque surtin de duptes
GUT. lo voy a identificar:
Aquesta taca que es nota [Senyalant-les amb
al medio mateix del braç el dit]
es de sèu; me l'hizo un carro
estando jo endormiscat
Estas que hi han al pit, rosses,
formant un cielo estrellat,
me les va hacer una raspa
que volguent-me perfumar
en vez de tirar-me essencia
em va tirar sulfumant.
I aquesta d'aquí al darrera [Fent-lo tombar
que al menos hace dos pams, d'esquena]
me la vaig fê en cierta escala
un dia que em vaig purgar.
MAT. (I quina barra que corre)
CAR. (Ell mateix va fent-se el mal)
GUT. De modo..

- MAT. Si, no segueixi
que ja tinc el cap tacat.
Tú, que n'estàs enterada [A Carmeta]
vols posar la cosa en clar?
- PER. Parla, si, o sino raveno.
- GUT. Que parli a pas de chegant.
- MAT. Qui és d'aquests dos en Gutiérras?
- CAR. Aquell senyor tan múdat. [Senyalant-lo]
- MAT. I aquest, qui és?
- CAR. En Perico.
- MAT. Tinc un cap com tres quartans
Quin mes som?
- CAR. Som al setembre.
- MAT. Que avui pots é és Carnaval?
- CAR. No; he fet una probatura.
- GUT. Cuernos!
- MAT. Explica't, veiam.
- CAR. Els hi fet canviar de roba
perquè apreciés a ulls tancats
que uniformat en Perico
per casa es un bon soldat.
- MAT. No està mala la jugada!. . [Se senten
Qué passa? pitos a fora]
- CAR. Ho vaig a mirar.
[Aquesta i Perico corren a mirar des de la por-
Fmpalten a dos granujes ta del fons]
- PER. Venen cap aquí!
- GUT. Es vritat?...
- MAT. Avans no em toqués el rebre
jo m'escondo. [Se en va per la porta esquerra]
(Que és cobart!
- PER. No m'estranya que aquest home
porti taques al detràs.)
- MAT. Vaig a da'ls hi una batuda.
- PER. No facis cap disbrat,
que hi vagi qui te d'anar-hi
- MAT. Es que els voldria agafar. [Tornant al seu lloc
Agafa a la noia, tonto; segueit de Carmeta]
- CAR. Què diu? [a Mateu]
- MAT. Veiam, com ho fas. [a Perico]
- PER. Mercès, papà, [Abraçant a Carmeta]
- CAR. Quina ditxa!
- MAT. Ara si que veig ben clar...
- CAR. Què?
- MAT. Que l'avi no fa el monjo
- PER. Prô el monjo l'avi farà.

(Al públic)

MAT. Com que en el món tot té fi ..

PER. El juguet s'acaba aquí,

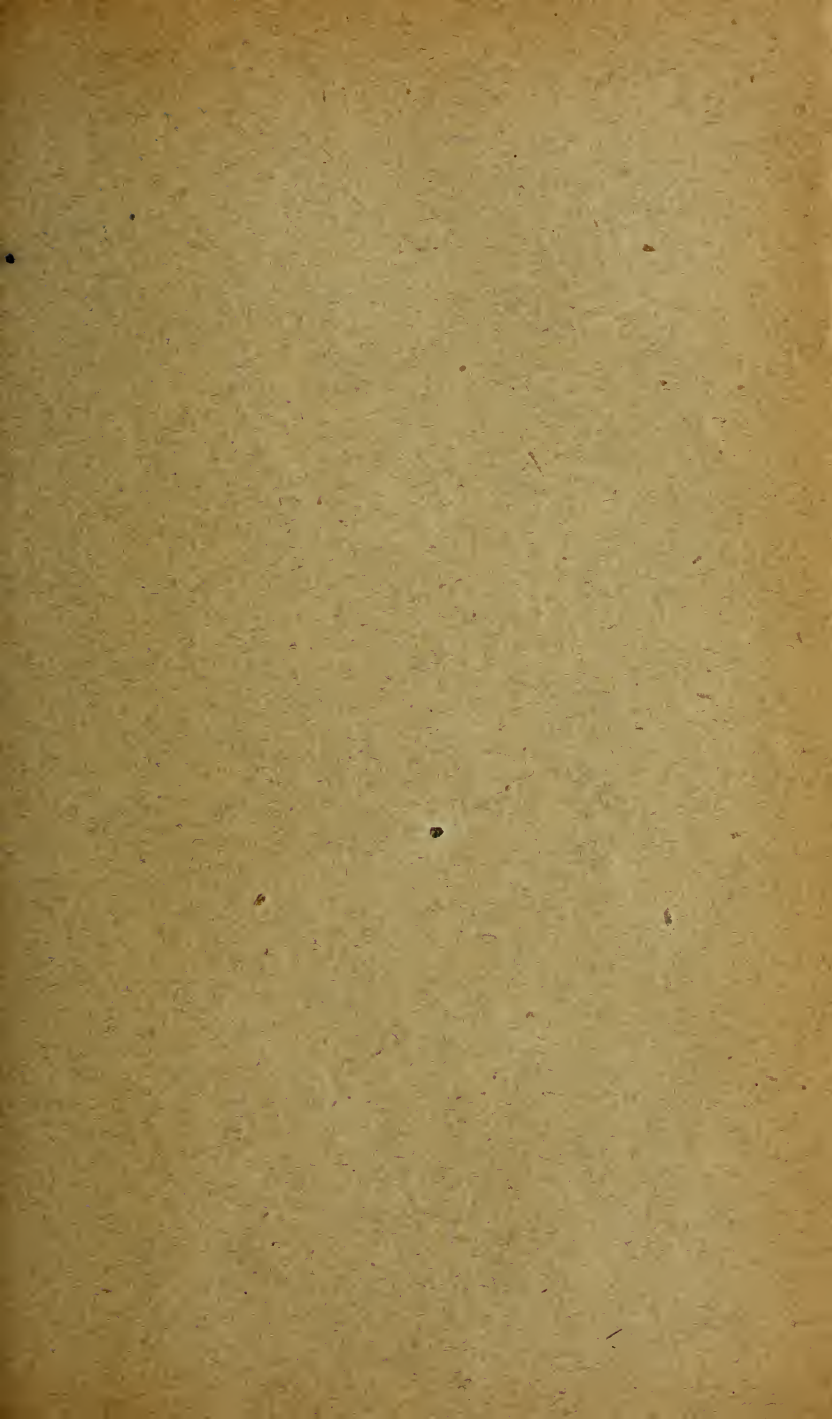
CAR. I acabat, amén Jesús...

GUT. A la porta n'hi ha un lluç.

[Treient el cap per la porta]

TELÓ

Obres en un acte del mateix Autor

QUE ES TROBEN DE VENDA EN LA

LLIBRERIA MILLÀ.-CARRER DE ST. PAU, 21

BARCELONA

HOMES DONES

5	1	Un joc nou.
6	1	Troneres
5	1	A câ la Sastresa.

COPIA
DE
L'OBRA
DE
MILLÀ
BARCELONA

